

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3175/2021
08.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Миле Ромчевић и Драгана Ромчевић адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, Сектор за материјалне ресурсе, Управа за општу логистику, Дирекција за услуге стандарда, ВУ „Дедиње“ из Београда, коју заступа Војно правобранилаштво из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3942/20 од 25.12.2020. године, на седници одржаној 08.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3942/20 од 25.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2098/19 од 03.07.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да исплати тужилу износ од 349.551,00 динара укупно, на име разлике између основне зараде у висини минималне зараде за период од 01.06.2015. до 31.08.2019. године и исплаћене основне зараде, са законском затезном каматом на појединачно означене месечне износе на начин описан у том ставу изреке уз уплату припадајућих доприноса за обавезно социјално осигурање. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да тужена исплати тужилу износ од 109.546,75 динара укупно, на име разлике између захтеваног војног додатка од 20% и исплаћеног додатка на основну зараду у висини минималне зараде са припадајућим додацима у периоду од 01.06.2015. до 31.08.2019. године, са законском затезном каматом на појединачно означене месечне износе на начин описан у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да накнади тужилу трошкове парничног поступка у износу од 80.781,00 динар са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3942/20 од 25.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе странака и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се има ценити према члану 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС, на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради исплате поднета је 07.06.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 109.546,75 динара и очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па је ревизија тужиље недозвољена и као таква одбачена, применом члана 413. ЗПП Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**